fiat preiudicium iuris alieni. aut per quam detur alicui occaſio ruine ſpiritualis aut per quam peccatum ocultum poſſit alijs manifeſtari. Item per maxime ita confitentem. ante et ī fine cōfeſſionis verbis quibus potes inducas ad contritionez. ne dicat ſicut fabulam peccata ſua. ſed cū deteſtatione. Et vt dicit Augꝰ. Caute et aſtute interrogādo que creditur ꝙ ille ex verecundia vellet ocultare. Circa turpia non deſcendendo ad ꝑticulareſ circūſtantias poſtꝙ habetur ſufficienter ſpecies peccati et huiuſmodi a remotis interrogando ne doceantur homines intelligere malicias quas antea neſciuerant. hec Tho. Ammoneas etiaz ſuper omnia vt vitet malas ſocietates vt frequenter ꝯfiteatur. vt ſepe audiat verbum dei vt querat ſemꝑ orationes et participationes bonorum que fiunt ī religionibus et indulgentias et hmōi.

Circa infirmos Capitulum. xxxxix.

Circa infirmos ſic eſt agendum. Aut enim talis eſt in articulo mortis aut non. Et dicitur periculum mortis nō ſolum quia eſt ī extremis cōſtitutus. ſed etiam quia eſt infirmus infirmitate exqua frequenter contingit homines mori. et vbi medici dubitant. In tali enim caſu poteſt quilibet abſolui a quolibet ſacerdote dūmodo non preciſe de quolibet peccato ꝛ qualibet ſententia cum periculum eſt in mora. Talis ergo

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

infirmus aut omiſit iam loquelam vel vſum rationis. puta quia freneticus aut non. et in primo caſu Si bene viuebat vt bonus et fidelis et frequentabat confeſſionem et communionem et huiuſmodi quãuis ſacramenta non pecierit quia ex inſperato talia ei acciderunt. vel etiam ſi malus obſtinatus diu perſeuerans in peccatis et adeo diu non confeſſus. ſi peciit pro confeſſione ſacerdotẽ. et oſtendit ſe velle facere omnia que debet et ita factus mutus vel freneticus et periculum eſt in mora debet preſupponi contritus. Et faciente aliquo confeſſionem generalem pro eo ſicut fit in populo. ſacerdos faciat ei abſolutionem ab omni ſententia et peccato. Et iniungere poteſt circumſtantibus aliquid pro eo faciendum. vel heredibus aut conſanguineis pro anima eius ſi volunt acceptare. Deinde dari debet euchariſtia a proprio ſacerdote quamuis non ſit confeſſus. quia non potuit vel ab alio ſacerdote ſeculari nõ autẽ religioſo niſi habuerit licentiã ad hoc a proprio ſacerdote vel epo quia ille alias incideret in excõicationem papalem. in iſto caſu vel in ſimili. hoc verum niſi timeret de exſpiratõe vel vomitu eius. Sed extrema vnctio etiam ſi non potuit cõmũicare propter freneſim etiam ſi non permitteret ſe inungi. poteſt ligari et ſibi violenter dari. Aſtantibus autem infirmo in hoc caſu debet credi ſi perhibent teſtimoniũ. quod oſtenderet ſigna contritionis et peteret confeſſorem. Si autem a diu non confeſſus vel notorius peccator incurrit ſubito amẽciam vel mutitatem nec prius nec poſtea oſtendit ſigna contritõis nil ei debet dari nec ſacramẽta nec

eccleſiaſticā ſepulturā. Si autem nec loquelam a-
miſit. nec amentiam incurrit debet ab eo exigi pu-
ra confeſſio peccatorum plus vel minus ſm qd' pa
titur tempus. Nam ſi eſt in extremis de principa-
libus tantum interrogandum eſt. et per maxime
inducendo ad contritionem cum ſpe venie. Si au-
tem non eſt ita in extremis. et vult facere confeſ-
ſionem generalem de tota vita ſua. ſicut multi fa-
ciunt quãuis non ſit neceſſarium de his que rite cõ
feſſus eſt facere de nouo confeſſionem. tamen ad
mittenda eſt. et tandem abſolutio impendenda ab
omni ſententia excommunicationis et ab omni pec
cato modo ſupradicto in capitulo precedenti. Ita
tamẽ q̄ ſi ligatus eſſet excommunicatione aliqua
a qua ↄfeſſor ex̄ periculum illud non potuiſſet. ab
ſoluere debet ei iniũgi. q̄ ſi euadat infirmitatem
q̃citius ↄmode poterit. preſentet ſe ei ad quẽ or-
dinarie ſpectet abſolutio excõicationis illius quia
alias ſi hoc non faceret reincideret in eandem ſen
tentiam ex̄ de ſen. ex. Eos qui li. vj. Si erat deten
tus aliquo peccato de caſibus reſeruatis ep̄o non
oportet q̄ iniungat ei q̄ poſt ſanitatem vadat ad
ep̄m ꝑ abſolutione quia ad illud non tenetur ſed
ſufficit ſibi illa abſolutio. Nota q̄ ſi talꝭ eſſet vſu-
rarius publicꝰ nõ poteſt talis admitti ad confeſ-
ſionem nec ad aliqua ſacramenta niſi facta prius
cautione de reſtitutione vſurarum vel promiſſione
ab heredibus de huiuſmodi. In caſu quo amiſiſſꝫ
ipſe loquelam vel vſum rationis poſt ſigna contri-
tionis ſm formam iuris que habetur d' vſu. c. quã-
q̃. li. vj. His pactis infirmo nõ eſt iniũgenda peni

tribuo tibi plenariam auctoritatem et indulgētiam
tibi ↄceſſaȝ a dñō papa ꝓ vltio articulo mortiſ tue
In no. pa. ⁊ fi. ⁊ ſp. ſan. Amen.

Explicit ſumma cōfeſſionū ſeu interroga
toriū pro ſimplicibus confeſſoribus. Edi
tum ab archiepō florentino. videlicet fra
tre Anthonino ordinis predicatorum.

Incipit ſermo beati Johannis Criſo
ſtomi de penitentia.

PRouida mente ⁊ ꝓfundo co
gitatu ↄgnoſci debent duo
rerꝝ diſtincta negocia. id ē.
quātū diſtat inter bonum ⁊
malum nec aliūde hec cogi
tatio quā a primordio repe
tenda eſt quid aliud ſit ma
luȝ ꝙ peccatū ↄmittē Quid
ſit bonum ꝙ agere penitentiā pro ↄmiſſo. hec eſt
diſcretio vtriuſqȝ negocij. Serpens in paradiſo pec
catum ſuaſit. Eue penitentiā recluſit. et ide eſt bo
ni mali ve origo. Quis deo dignior quā dauid ⁊ tñ
diliquit qui cecidiſſet ď culmīe ſi nō fuiſſȝ ↄpūct9
ď ſcelē. qs ſceleratior manaſſe. et hūc penitētia re
uocauit Penituit deū ꝙ ſaulē regeȝ elegerit qua

122

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf